भगवन्मायाविमोहितस्यनंदस्याचरितमाह उलूखलमिति ॥ ६ ॥ ज्ञास्यतेमामितिशंकमानोऽतीवबाल्यमनुकरोतिस्म तदाहगोपीभिरिति स्तोभितः करतालादिनाप्रोत्साहितः ॥ ७ ॥ इदमानयेत्याज्ञप्तःआनेतुमसमर्थइवबिभर्त्तिकेवलंपीठादि बाहुक्षेपंकरचालनंच तद्विदांचेतिचकारान्वयः

उलूखलंविकर्षंतंदाम्नाबद्धंस्वमात्मजम् ॥ विलोक्यनंदःप्रहसद्वदनोविमुमोचह ॥ ६ ॥ गोपीभिःस्तोभितोऽनृत्यद्भगवान्बालवत्क्वचित् ॥ उद्गायतिक्वचिन्मुग्धस्तद्वशोदारुयंत्रवत् ॥ ७ ॥ बिभर्तिक्वचिदाज्ञप्तःपीठकोन्मानपादुकम् ॥ बाहुक्षेपंचकुरुतेस्वानांचप्रीतिमावहन् ॥ ८ ॥ दर्शयंस्तद्विदांलोकेआत्मनोभृत्यवश्यताम् ॥ व्रजस्योवाहवैहर्षंभगवान्बालचेष्टितैः ॥ ९ ॥ गृण्हीहिभोफलानीतिश्रुत्वासत्वरमच्युतः ॥ फलार्थीधान्यमादाययौसर्वफलप्रदः ॥ १० ॥ फलविक्रयिणीतस्यच्युतधान्यकरद्वयम् ॥ फलैरपूरयद्रत्नैःफलभांडमपूरिच ॥ ११ ॥ सरित्तीरगतंकृष्णंभग्नार्जुनमथाह्वयत् ॥ जन्मर्क्षमद्यभवतोविप्रेभ्योदेहिगाःशुचिः ॥ १२ ॥ पश्यपश्यवयस्यांस्तेमातृमृष्टान्स्वलंकृतान् ॥ त्वंचस्नातःकृताहारोविहरस्वस्वलंकृतः ॥ १३ ॥ नोपेयातांयदाद्यूतौक्रीडासंगेनपुत्रकौ ॥ यशोदांप्रेषयामासरोहिणीपुत्रवत्सलाम् ॥ १४ ॥ इत्थंयशोदातमशेषशेखरंमत्वासुतंस्नेहनिबद्धधीर्नृप ॥ हस्तेगृहीत्वासहराममच्युतंनीत्वास्ववाटंकृतवत्यथोदयम् ॥ १५ ॥ क्रीडंतंसासुतंबालैरतिवेलंसहाग्रजम् ॥ यशोदाऽजोहवीत्कृष्णंपुत्रस्नेहस्नुतस्तनी ॥ १६ ॥ कृष्णकृष्णारविंदाक्षतातएहिस्तनंपिब ॥ अलंविहारैःक्षुत्क्षांतःक्रीडाश्रांतोसिपुत्रक ॥ १७ ॥ हेरामागच्छतानाशुसानुजःकुलनंदन ॥ प्रातरेवकृताहारस्तद्भवान्भोक्तुमर्हति ॥ १८ ॥ प्रतीक्षतेत्वांदाशार्हभोक्ष्यमाणोव्रजाधिपः ॥ एह्यावयोःप्रियंधेहिस्वगृहान्यातबालकाः ॥ ॥ १९ ॥ श्रीशुकउवाच गोपवृद्धामहोत्पाताननुभूयबृहद्वने ॥ नंदादयःसमागम्यव्रजकार्यममंत्रयन् ॥ २० ॥

॥ ८ ॥ तदैश्वर्यंविदंतियेतेषाम् एवंव्रजस्यहर्षमुवाहेति ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ अशेषादेवाब्रह्मादयः तेषांशेखरंमुकुटमणिम् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ रंतुंवृंदावनंगंतुमंतःकृष्णेनयंत्रिताः स्वतंत्राइवनंदाद्यामंत्रमेतममंत्रयन् व्रजकार्यंगोकुलस्यहितकृत्यम् ॥ २० ॥